

THÀNH - KINH BÁO

NĂM THỨ 6

OCTOBRE 1936

SỐ 68

TÒA SOẠN BÁO :

Số 1, Phố Nguyễn-Trãi
Hà-nội, Bắc-kỳ

THƠ VÀ TIỀN-BẠC

Xin gửi cho Mục-sư W. C. Cadman
Quản-lý Thánh-Kinh Báo
Hà-nội, Bắc-kỳ

LỆ MUA BÁO :

Một năm (12 số) giá 1p.00
Mỗi số 0p.15
Mua báo xin trả tiền trước

KÌA, CẢNH SẮP ĐIÊU-TÀN! BÀY LẠI ĐI!

(Sứ-mạng khẩn-cấp của số báo này)

NÔNG lòng đồn rộng đạo Chúa, xây dựng nhà-thờ, trợ-cấp các ông mục-sư, truyền-đạo, và mở hội phục-hưng, in sách phổ-bay chọn-lý, nhưng phần rất đông anh em phải thờ dài, than rằng: «Chao ôi! Kiểm tiền ở đâu được? Số tin-dồ còn ít-ỏi mà lại nghèo-túng, thôi, ta đành bó tay.» Thế là chúng ta theo phương-thức loài người mà lo-tính những việc cần-thiết kia, chớ không theo phương-thức của Chúa thiên-thượng. Thế là cứ phải đi xin tiền, hoặc vay-mượn, hoặc đành cắn răng bóp bụng dâng chút ít để chận lời cáo-trách của lương-tâm. Không có gì thương-tâm thăm-mục bằng tình-hình ấy, vì nó ngăn-trở công-việc Đức Chúa Trời và gieo nặng vào linh-hồn ta những lạnh-lùng cùngchấn-nản. Ta có biết thế là thiếu lòng tin Chúa và trái-phạm lời Ngài chăng? Đức Chúa Trời chẳng những muốn công-việc Ngài được vừa đủ những thứ cần-thiết, nhưng muốn được dư-dật tràn-trề như khi Sa-lô-môn xây-dựng đền-thờ nguy nga, tráng-lệ hồi xưa.

Hồi chuông gọi phải hi-sinh

NGÀY tái-lâm của Đấng Christ hồng gần, tiếng Đức Chúa Cha kêu-gọi

nghe càng thiết-tha, khẩn-cấp: «Tiến lên, các con! Hãy lo làm xong trách-nhiệm đem Tin-Lành cho hơn hai mươi triệu người rải-rác trên bán-dảo Đông-dương!» Vậy, sự tối-cần của Hội-Thánh xứ này là dựa theo phương-thức Chúa đã bày-tỏ và dạy-dỗ trong Lời Ngài, tức là dâng đủ phần mười huê-lợi. Đối với chúng ta, lệnh Chúa truyền rất rõ-ràng và lời Chúa hứa rất chắc-chắn.—«Hãy lấy tài-vật và huê-lợi đầu mùa của con mà tôn-vinh Đức Giê-hô-va; vậy, các vựa-lẫm con sẽ đầy dư-dật» (Châm-ngôn 3:9). «Trước hết hãy tìm-kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công-bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa» (Ma 6: 33). «Cứ ngày đầu tuần-lễ, mỗi một người trong anh em khất tỳ sức mình chắt-lót được bao nhiêu thì để dành tại nhà mình» (I Cô 16: 2). Anh em có nhận-biết chăng, theo như ba mạng-lệnh này thì trước hết tin-dồ phải dâng cho công-việc Chúa, rồi mới được dùng phần còn lại cho công-việc mình? Than ôi! Phần rất đông chúng ta há chẳng tiêu-dùng hoặc phung-phí gần hết số thâu-nhập, rồi gần hết tháng mới trích một phần còn lại mà dâng hầu việc Đấng đã từ-bỏ mọi sự, thậm-chí chịu chết thay ta?

Thí-nghiệm bí-quyết thành-công

CŨNG như các mạng-linh khác của Đức Chúa Trời, nếu ta vâng theo lời Ngài bảo mà «dem hết thảy phần mười vào kho,» thì chính mình được phước dồi-dào, và công-việc Chúa chắc thập phần phát-đạt. Nguyên-tắc dâng phần mười giúp tin-dễ biết số chi-thu chừng nào, biết nông-nả lo tròn phận-sự, và biết tình-nguyện liêu thân vì Đấng đã liêu thân. Nguyên-tắc ấy là nền-tảng của sự thành-công mỹ-mãn trong bất luận chức-nghiệp nào. Ai nhứt-định dâng trọn phần mười cho công-việc Chúa, chắc sẽ biết đúng số tiền phải dâng và số dâng giữ lại để chi-dụng. Đức Chúa Trời kêu-gọi các ông mục-sư, truyền-đạo đi sát bên cạnh Ngài thế nào, thì cũng đương tìm-kiếm những tin-dễ sốt-sắng dâng tiền-tài, là huyết-mạch, để đồng-lao cộng-tác với Ngài thế ấy. Tìm được rồi, Ngài sẽ giữ-gìn tin-dễ đó và ban cho người nhúng tay làm việc gì cũng được thành-vượng. Anh em có thuộc trong hạng người ấy không? Có để Chúa kiểm được mình, hay lại thờ dai mà tránh Chúa?

Đừng thoái-thác, hãy vâng-phục!

DÂNG phần mười tức là trích một số nhứt-định để dùng mở-mang thiên-quốc. Đừng định ý dùng số đó mà sắm-sửa, mua-bán riêng cho mình, cũng như không ai được phép nuôi cái tư-tưởng mọc tiền trong túi kẻ khác. Này đây, một người thoái-thác: «Tôi còn mắc nợ thì dâng phần mười sao được?» Nhưng phần mười phải dâng chính là món nợ tôn-nghiêm hơn hết cần trả ngay cho Đức Chúa Trời; ta chỉ có phép trích ở chín phần còn lại mà trả các món nợ khác. Này đây, hai người thoái-thác: «Tôi đã cầm nhà-cửa, đất-ruộng, nay phải lo trả, nên không thể dâng phần mười.» Vậy, Đấng Christ đã «cầm» và cũng đã «bán» huyết báu của Ngài trên cây thập-tự để chuộc linh-hồn anh em, há lại

không có phép đòi anh em dâng của cải để đền cái ơn trời biển ấy? Này đây, ba người thoái-thác: «Kẻ giàu mới dâng phần mười được, chớ tôi nghèo thì dầu muốn cũng đành chịu thôi.» Nhưng nhiều bằng-cớ chứng thực rằng người có một đồng mà không dâng một hào (cất, giắc) cho Chúa, thì khi được ngàn đồng ắt cũng không dâng đủ một trăm dẫu. Trái lại, hết thảy gia-đình nghèo-túng dâng trọn phần mười đều làm chứng rằng Chúa giúp cho chín phần còn lại dùng đủ như Ngài đã hứa. Chúa giảng phước thiêng-liêng và vật-chất trên kẻ thành-tín vâng-phục Ngài, đó là từng-trải của chính tác-giả bài này trong mấy chục năm.

Thực-hành chương-trình vĩ-dại

ĐỘC-GIẢ có nhận-biết nếu mỗi tin-dễ ở Đông-dương trung-tín dâng phần mười cho Chúa, thì mỗi năm số thu-nhập của Hội-Thánh sẽ tăng đến mười vạn, chớ không phải chỉ ngót hai vạn như bây giờ, chẳng? Với số tiền to-lớn ấy, ta có thể làm biết bao nhiêu việc vĩ-dại trên bán-đảo Đông-dương này: Trợ-cấp học-sanh trong trường Kinh-Thánh, cử người truyền-đạo đến địa-hạt mới, phân-phát Lời Chúa và sách đạo, thuê nhà giảng, dựng nhà-thờ, đưa giáo-sĩ Việt-Nam đến giữa các bộ-lạc đương đi thất-thểu trong nẻo mê-tin. Trên hết mọi sự, Chúa và Cứu-Chúa chúng ta sẽ mau tái-làm, vì Ngài phán rằng: «Tin-Lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối-cùng sẽ đến» (Ma 24: 14).

Hỡi độc-giả yêu-quí, nay cũng như xưa, lời đố-thách của Đức Chúa Trời vẫn còn vang-dậy: «Các ngươi hãy đem hết thảy phần mười vào kho,... các ngươi khá lấy đều này mà thử Ta,... xem Ta có mở cửa sổ trên trời cho các ngươi, để phước xuống cho các ngươi đến nỗi không chỗ chứa chăng!» (Ma-lai-chi 3: 10).—T. K. B.